

Αν έχεις αμαρτίες, να μην απελπιστείς...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η αμαρτία είναι το τραύμα και η μετάνοια το φάρμακο

«Αν έχεις αμαρτίες, να μην απελπιστείς, αυτά δεν παύω να σας τα λέω συνεχώς, και αν κάθε μέρα αμαρτάνεις, να μετανοείς καθημερινά. Γιατί η μετάνοια είναι το φάρμακο κατά των αμαρτημάτων είναι η προς τον Θεόν παρρησία, είναι όπλο κατά του διαβόλου, είναι η μάχαιρα πού του κόβει το κεφάλι, είναι η ελπίδα της σωτηρίας, είναι η αναίρεση της απογνώσεως. Η μετάνοια μάς ανοίγει τον ουρανό και μάς εισάγει στον Παράδεισο. Γι' αυτό (σου λέω), είσαι αμαρτωλός; μην απελπίζεσαι. Ίσως βέβαια αναλογιστείς. Μα τόσα έχω ακούσει στην Εκκλησία και δεν τα ετήρησα. Πώς να εισέλθω και πάλι και πώς και πάλι να ακούσω; Μα γι' αυτό ακριβώς πρέπει να εισέλθεις επειδή, όσα άκουσες δεν τα ετήρησες. Να τα ξανακούσεις, λοιπόν, και να τα τηρήσεις. Εάν ο ιατρός σου βάλει φάρμακο στην πληγή σου και παρά ταύτα δεν καθαρίσει, την επομένη ημέρα δεν θα σου ξαναβάλει πάλι; Μη ντρέπεσαι, λοιπόν, να ξαναέλθεις στην Εκκλησία. Να ντρέπεσαι όταν πράττεις την αμαρτία. **Η αμαρτία είναι το τραύμα και η μετάνοια το φάρμακο.**

Αν, λοιπόν, έχεις παλιώσει σήμερα από την αμαρτία, να ανακαινίσεις τον εαυτό σου με τη μετάνοια. Και είναι δυνατό, μπορεί να πει κανείς να σωθώ, αφού μετανοήσω; Και βέβαια είναι. Μα, όλη τη ζωή μου την πέρασα μέσα στις αμαρτίες,

και εάν μετανοήσω θα βρω τη σωτηρία; Και βέβαια. Από που γίνεται αυτό φανερό; Από τη φιlanθρωπία του Κυρίου σου... Γιατί η φιlanθρωπία του Θεού δεν έχει μέτρο. Και ούτε μπορεί να ερμηνευτεί με λόγια η πατρική Του αγαθότητα. Σκέψου μια σπίθα πού έπεσε μέσα στη θάλασσα, μήπως μπορεί να σταθεί εκεί ή να φανεί; Όση σχέση έχει, λοιπόν, μια σπίθα με το πέλαγος, τόση σχέση έχει η αμαρτία σου σε σύγκριση με τη φιlanθρωπία του Θεού. Και καλύτερα, θα έλεγα, όχι τόση, άλλα πιο πολλή. Γιατί το πέλαγος, ακόμη και αν είναι απέραντο, έχει όριο, μέτρο και σύνορα. Η φιlanθρωπία όμως του Θεού είναι απεριόριστη. Γι' αυτό σου επαναλαμβάνω. Είσαι αμαρτωλός; Μην απελπίζεσαι» (περικοπή από την 8η ομιλία για τη μετάνοια. PG 49, 337-338).

Πηγή: xristianos.gr